

Pháp Học và Pháp Hành

Bài viết do H.Tr cấp Tấn Thị Hà – Nguyễn Minh Tuyên, đọc tại buổi sinh hoạt Hội đồng Liên cấp GDPT huyện Đức Linh – Bình Thuận ngày 17/10/2022.

*“Trong sóng gió thuyền nhà lam nghiêng ngã
Vững tay chèo bao Huynh trưởng bền gang
Lái con thuyền tổ chức Việt gian nan
Buồm no gió thuyền lam về bến giác”*

Đó là minh chứng hào hùng sống động mà GDPTVN từ quốc nội đến hải ngoại đã đi qua trên bảy thập niên, đã viết nên trang sử lam bi hùng.

Giờ đây, lớp Huynh trưởng kế thừa, chúng ta phải làm những gì để tiếp nối mạng mạch của tổ chức, trong lúc phía trước con đường chúng ta đi còn nhiều khảo đảo bởi nội ma, ngoại chướng.

Thầy Tổ chúng ta đã dạy, không làm gì hơn ngoài hai pháp: “**PHÁP HỌC**” và “**PHÁP HÀNH**”. Học để có được **khả năng** và **hành** để tăng trưởng **đạo đức**. Đã là Huynh trưởng cấp thì không thể chỉ có **học** mà không **hành**. Thực tế cho thấy, ở trong chùa Thầy dạy thì trả

lời rập ràng rằng: “*Y giáo phụng hành*”, mà khi ra khỏi chùa thì to lời - lớn tiếng – xử sự nặng cân với nhau inh ỏi - om sòm.

- **PHÁP HỌC**: Huynh trưởng cấp phải có **học** mới có **khả năng**, mới biết đâu là **phương tiện**, đâu là **cứu cánh**. Thí dụ: Trong **Tứ đế** thì Khổ đế - Tập đế - Đạo đế là phương tiện, Diệt đế là cứu cánh. Trong **Tứ Tất Đản**: Thì Thế giới tất đản - Vị nhân tất đản - Đối trị tất đản là phương tiện, Đệ nhất nghĩa tất đản là cứu cánh v.v... Có học mới biết thế nào là Tà, Chánh, thế nào là Ma, Phật. Thí dụ trong **Phát Bồ Đề Tâm**, thì: Tiên – Thiên – Tà - Ngụy là Tà, Đại – Viên – Chơn – Chánh là Chơn là Chánh. Có học mới biết thế nào là tác hại của Ngũ Dục (Tài – Sắc – Danh – Thục – Thù) để đoạn trừ. Thế nào là lợi ích của: Thiểu dục tri túc (muôn ít, biết đủ) mà miên mật hành trì, ngộ hậu chuyển hóa phiền não thành an vui.

Tóm lại, **Tu** mà không **học** là tu mù. Huynh trưởng cấp mà tu mù, thì làm sao hướng dẫn đàn em đi đúng mục đích của tổ chức.

Chúng ta phải khắc cốt ghi tâm lời Thầy Tổ đã dạy: ***Không thể có một thể hệ kế thừa chơn chánh, trong khi người hướng dẫn chúng không không chơn chánh.*** Trên thực tế đã có trường hợp, một Đoàn sinh hỏi một Huynh trưởng:

- *Nghe anh giảng cho các em về giới “không sát sanh” thì hay quá, thế mà tại sao anh lại đi câu cá ?*
- **PHÁP HÀNH:** Có **học** thì phải có **hành**, học mà không hành chẳng khác nào là cái đũa đựng sách. Con gà đẻ trứng gà phải ấp (âm nóng), trứng mới nở ra con, ngược lại gà đẻ mà không ấp, trứng sẽ bị ung thúi.

Cũng vậy, Huynh trưởng có **học** thì phải có **hành**. Có hành mới un đúc được hạt giống thiện lành vào trong tâm thức, để chuyển Thức thành Trí, mới thành bậc đại trượng phu, mới “***Xứng tánh tác Phật sự***”. Có hành trì giới đức mới tăng trưởng, mới biết tri ân – báo ân, mới trung kiên với lý tưởng, không xoay lưng trở mặt với tổ chức, không vì danh - vì lợi mà lừa Thầy – phản bạn.

Người hám danh – hám lợi mà phản bạn – lừa Thầy, thì cổ đức đã ví họ chẳng khác nào con tôm:

“Học đòi đeo kiếm lại mang râu

Khoe khoang mắt đỏ trong dòng bích

Chẳng biết mình va cúc lộn đầu” (Học Lạc)

Tóm lại, đã là Huynh trưởng cấp thì phải **học** và phải **tu**, học không ngừng nghỉ, và tu không lơỉ mởi. Tu trong GDPT, khi còn Oanh vũ thì có sỏ Hiếu. Lên ngành Thiếu – ngành Thanh thì có sỏ Hạnh dùng cho Nữ – sỏ Dũng dùng cho Nam, lên Huynh trưởng thì có sỏ Tu thân (cương yếu hành chánh). Phải hạ quyết tâm miên mật hành trì.

Lại nữa, Huynh trưởng cấp phải lấy việc sinh hoạt cấp làm chuẩn mực trong việc thực hiện lý tưởng – phục vụ đạo pháp - phục vụ dân tộc – và chúng sanh. **Không sinh hoạt cấp thì không phải là Huynh trưởng cấp.**

Có thường xuyên sinh hoạt cấp thì **khả năng** và **đạo đức** mới được song hành, **trí thức** và **kinh nghiệm** mới được thực hiện nương nhau, như lời nói đầu của Quy chế Huynh trưởng đã khẳng định ./-